

EL REpte ERA VIURE EL FRED COM AL PIRINEU

DES DE
CERDANYA

Miquel Spa

PERIODISTA

► miquelspa@regio7.cat

Cada matí a les nou sortim de casa per anar a l'escola. Anem de Bellver a Montellà. Els mesos d'hivern, aprofitant el trajecte sovint fem un joc. Abans de sortir del pàrquing predic una temperatura i les nenes una altra, i qui s'acosta més a la que indica el termòmetre del cotxe quan arribem a l'escola, guanya. Un dia marca vuit sota zero, altres dies nou, altres dies deu. Rarament fa més de dos graus negatius sota el barret de llana. Quan creuem el Segre congelat a Martinet per enfilear la carretera de Montellà el termòmetre ja no varia gaire, de manera que ja sabem qui guanyarà. En fi, així arribem a l'escola. Tranquil·lament perquè algú molt abans que nosaltres ha passat per la carretera i ha llençat la sal. I perquè algú molt abans que el del camió de la sal ho ha previst des d'un despatx municipal perquè un avantpassat seu que ja ho feia des de la nit dels temps li ho va transmetre al seu avi i aquest al seu pare. En altres hiverns, quan a les vuit del matí els pares hem descobert que el silenci sospitós de la nit era una nevada,

ens hem trucat per repartir-nos els nens entre els que tenen vehicle quatre per quatre. Una mesura que tampoc no seria necessària perquè les carreteres i els carrers són nets. Vint minuts de palades netejant la rampa del pàrquing són un bon exercici per començar la jornada. I així anem passant els hiverns i arribant amb tranquil·litat a l'escola, que sempre és oberta.

Ara això semblarà pedant, però amb aquesta tranquil·litat els cerdans observaven ahir estorats el dispositiu d'excepcionalitat que viu el país Llobregat avall. Totes les tertúlies meteorològiques tenien a la vall un punt sorneguer perquè ni les temperatures ni els gruixos de neu dels informatius no semblaven gaire cosa. La situació va evidenciar per un dia que sovint hi ha dues realitats, la que transcendeix de manera aclaparadora a Barcelona i les grans ciutats i la que passa desapercebuda als racons del territori. A les sortides de les escoles, als bars i a les empreses del Pirineu el comentari va ser unànime: el repte no era superar l'onada de fred siberià sense incidents. El repte era fer-ho sense alterar la normalitat. Com passa a poc més d'una hora de Manresa cada dia de cada hivern des de la nit dels temps.

«Les tertúlies al Pirineu tenien un punt sorneguer perquè ni les temperatures ni els gruixos de neu dels informatius no semblaven gaire cosa»
